

ЗАКОН

О ПОТВРЂИВАЊУ СПОРАЗУМА ИЗМЕЂУ ВЛАДЕ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ И ВЛАДЕ РЕПУБЛИКЕ БУГАРСКЕ О РАЗМЕНИ И УЗАЈАМНОЈ ЗАШТИТИ ПОВЕРЉИВИХ ИНФОРМАЦИЈА У ОБЛАСТИ ОДБРАНЕ

Члан 1.

Потврђује се Споразум између Владе Републике Србије и Владе Републике Бугарске о размени и узајамној заштити поверљивих информација у области одбране, који је потписан у Београду, 14. априла 2009. године, у оригиналу на српском, бугарском и енглеском језику.

Члан 2.

Текст Споразума у оригиналу на српском језику гласи:

СПОРАЗУМ

ИЗМЕЂУ

ВЛАДЕ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ

И

ВЛАДЕ РЕПУБЛИКЕ БУГАРСКЕ

О РАЗМЕНИ И УЗАЈАМНОЈ ЗАШТИТИ

ПОВЕРЉИВИХ ИНФОРМАЦИЈА

У ОБЛАСТИ ОДБРАНЕ

Влада Републике Србије и Влада Републике Бугарске (у даљем тексту „Стране“),

Постигавши договор да одрже разговоре о политичким и безбедносним питањима и прошире и учврсте своју сарадњу,

Свесни промена политичке ситуације у свету и увиђајући важну улогу њихове узајамне сарадње на стабилизацији мира, међународне безбедности и узајамног поверења,

Схватајући да за добру сарадњу може бити потребна размена поверљивих информација у области одбране (у даљем тексту „поверљиве информације“) између Страна,

Са жељом да створе скуп правила којима се регулише узајамна заштита поверљивих информација и која ће се примењивати на све будуће споразуме о сарадњи и поверљиве уговоре које ове Стране могу спроводити, а који садрже или укључују поверљиве информације,

Сложиле су се о следећем:

Члан 1

Дефиниције

У циљу овог споразума:

1. **„Поверљива информација“** означава сваку законски дефинисану поверљиву информацију насталу за потребе сарадње и истраживања области одбране, као и за потребе војне индустрије и војне набавке, а неовлашћен приступ истој могао би угрозити или нашкодити интересима Страна који се односе на њихову националну безбедност, одбрану, спољну политику или заштиту уставног поретка.
2. **„Поверљиви документ“** означава сваку забележену поверљиву информацију, без обзира на облик и карактеристике, укључујући следеће медије за бележење информација (носаче информација): документ у рукопису или у откуцаној форми, печати, апликације које се користе за обраду података, мапе, табеле, фотографије, слике, гравуре, цртежи или делови истих, скице, грубе копије, белешке, откуцане копије (дупликати), мастило-траке или репродуковање на било који други начин, или обрада звукова, гласова, магнетних, видео, електронских или оптичких записа у било ком облику, као и лако преносива опрема за Аутоматску обраду података са фиксним или преносивим медијумом за складиштење података итд.
3. **„Поверљиви материјал“** означава сваку техничку ставку, опрему, инсталацију, уређај или оружје, већ израђено или у процесу израде, као и компоненте употребљене за његову израду, које садрже поверљиву информацију.
4. **„Страна пријема“** представља Страну којој се поверљива информација преноси.
5. **„Страна порекла“** представља Страну која даје поверљиву информацију.
6. **„Надлежни орган“** означава орган који је, у складу са националним законодавством одговарајуће Стране, одговоран за заштиту поверљивих

информација, као и за примену одредби овог споразума. Ти органи су наведени у члану 5. овог споразума.

7. **„Уговарач“** представља појединца или правно лице које поседује правну способност за закључивање уговора и/или уговорну страну поверљивог уговора у складу са одредбама овог споразума.
8. **„Поверљиви уговор“** означава споразум између два или више уговарача којим се постављају и дефинишу остварљива права и обавезе између њих и који садржи поверљиве информације, или којим се омогућава приступ поверљивим информацијама.
9. **„Потврда о позитивној безбедносној провери“** представља позитивну одлуку која произлази из поступка провере којим се утврђује лојалност и поузданост појединца, као и други безбедносни аспекти у складу са националним законодавством. Таква одлука омогућава одобравање приступа појединцу и дозвољава му руковање поверљивим информацијама на одређеном нивоу без безбедносног ризика.
10. **„Сертификат о безбедности објекта“** представља позитивну одлуку одговарајућих органа Страна која произлази из поступка провере којим се утврђује способност правног лица за руковање и заштиту поверљивих информација, као и други безбедносни аспекти у складу са националним законодавством.
11. **„Трећа страна“** представља међународну организацију, државу, појединца или правно лице који нису уговорна страна овог споразума.

Члан 2

Циљ

Циљ овог споразума је да се успоставе принципи и обезбеди заштита поверљивих информација које ће Стране међусобно преносити и/или размењивати.

Члан 3

Нивои безбедносне класификације

Стране су се сложиле да су следећи нивои безбедносне класификације еквивалентни и да одговарају нивоима безбедносне класификације дефинисаним у националном законодавству Страна:

У Републици Србији	У Републици Бугарској	Еквивалент на енглеском
ДРЖАВНА ТАЈНА	СТРОГО СЕКРЕТНО	TOP SECRET
СТРОГО ПОВЕРЉИВО	СЕКРЕТНО	SECRET
ПОВЕРЉИВО	ПОВЕРИТЕЛНО	CONFIDENTIAL
ИНТЕРНО	ЗА СЛУЖБЕНО ПОЛЗВАЊЕ	RESTRICTED

(2) Поверљиве информације означене нивоом безбедносне класификације ДРЖАВНА ТАЈНА/СТРОГО СЕКРЕТНО/TOP SECRET, нису предмет размене и заштите сагласно овом споразуму.

Члан 4

Мере заштите поверљивих информација

(1) У складу са својим националним законодавством, Стране ће примењивати све адекватне мере заштите поверљивих информација које се заједнички стварају или размењују према овом споразуму. За такве информације обезбедиће се исти ниво заштите као и за сопствене поверљиве информације са еквивалентним нивоом безбедносне класификације.

(2) Стране ће благовремено обавестити једна другу о свакој значајној промени у националном законодавству која утиче на заштиту и размену поверљивих информација. У таквим случајевима, Стране ће обавестити једна другу у складу са чланом 5. овог споразума, како би се размотриле могуће измене и допуне овог споразума. У међувремену, поверљиве информације ће се штитити у складу са одредбама овог споразума.

(3) Право приступа поверљивим информацијама биће ограничено само на она лица којима је издата одговарајућа потврда о позитивној безбедносној провери у складу са националним законодавством и принципом „треба-да-зна“.

(4) Страна порекла ће обезбедити да Страна пријема буде обавештена о:

а) нивоу безбедносне класификације одговарајуће информације, као и о свим условима за њено преношење или о ограничењима у вези са коришћењем исте, као и о томе да је таква информација тако обележена;

б) било којој накнадној промени нивоа безбедносне класификације.

(5) Страна пријема:

а) неће одавати поверљиве информације нити ће дозволити њихово откривање трећој страни, без претходног писменог одобрења Стране порекла;

б) ће поверљивој информацији доделити ниво безбедносне класификације који је еквивалентан са оним који му је доделила Страна порекла;

ц) неће користити нити дозволити употребу поверљивих информација у било коју другу сврху осим оне за коју су достављене.

Члан 5

Надлежни органи

(1) Надлежни органи Страна су:

За Владу Републике Србије:

- Министарство одбране Републике Србије

За Владу Републике Бугарске:

За политику

- Државна комисија за безбедност информација

За спровођење активности према овом споразуму

- Државна агенција “Национална безбедност”

(2) Да би се постигли и одржали упоредиви стандарди безбедности, одговарајући надлежни органи Страна ће, на захтев, дати једни другима информације о безбедносним стандардима, поступцима и пракси заштите поверљивих информација које примењује свака од Страна, а по потреби, они могу организовати састанке у циљу разматрања таквих поступака заштите поверљивих информација.

(3) Надлежни органи могу закључивати аранжмане у процесу имплементације овог споразума.

Члан 6

Преношење поверљивих информација

(1) Поверљиве информације и/или поверљиви материјали ће се обично преносити преко дипломатских или војних курира. Други начини преношења поверљивих докумената и/или поверљивих материјала могу се користити само уколико се о томе договоре надлежни органи у складу са својим националним законодавством.

(2) Поверљиве информације могу се преносити једино преко заштићених телекомуникационих система, мрежа или других електромагнетних средстава, путем система за криптовање одобрених од стране надлежних органа у складу са националним законодавством обе Страна.

(3) У случају преноса велике пошиљке која садржи поверљива документа и/или поверљиве материјале, надлежни органи ће међусобним договором одредити и одобрити средства транспорта, руту и остале безбедносне мере.

Члан 7

Превод, репродукција, уништење

(1) Преводе поверљивих докумената радиће само лица која имају одговарајућу потврду о позитивној безбедносној провери. Ти преводи носиће одговарајућу ознаку безбедносне класификације, као и одговарајућу напомену на језику превода у којој је назначено да преведени документ садржи поверљиве информације Стране порекла.

(2) Приликом репродуковања поверљивих докумената и/или материјала, све оригиналне ознаке безбедносне класификације биће такође репродуковане или означене на свакој копији. Таква репродукована поверљива документа и/или поверљиви материјали биће подвргнути истој контроли као оригинали. Број копија ће бити ограничен на број потребан у службене сврхе.

(3) Поверљива документа и/или поверљиви материјали ће бити уништени или измењени у оној мери у којој се спречава њихова потпуна или делимична реконструкција.

(4) Страна порекла може изричито забранити репродукцију, мењање или уништавање поверљивих докумената и/или поверљивих материјала обележавајући их одговарајућом ознаком или слањем накнадног писменог обавештења. У таквим случајевима, поверљива документа и/или поверљиви материјали ће бити враћени Страни порекла када исти не буду више потребни.

Члан 8

Поверљиви уговори

(1) Поверљиви уговор биће закључен и примењен у складу са националним законодавством Страна које се односи на заштиту поверљивих информација. Надлежни орган сваке Стране ће, на захтев, доставити информацију о томе да ли предложени уговарач поседује сертификат о безбедности објекта који одговара захтеваном нивоу безбедносне класификације, као и да ли је исти спровео одговарајуће безбедносне аранжмане у циљу обезбеђивања заштите поверљивих информација.

(2) Анекс о безбедности представљаће саставни део сваког поверљивог уговора. У том анексу, биће наведено које ће поверљиве информације бити уступљене уговарачу или које ће информације настати као резултат спровођења поверљивог уговора, као и који је одговарајући степен безбедносне класификације додељен одређеној информацији и које безбедносне мере треба применити у циљу заштите те поверљиве информације.

(3) Уговори који се потпишу са уговарачима, а који укључују поверљиве информације нивоа ИНТЕРНО/ЗА СЛУЖБЕНО ПОЛЗВАЊЕ/RESTRICTED садржаће одговарајућу клаузулу која ће одређивати минималне мере које ће се примењивати за заштиту таквих поверљивих информација. Уговарачима није потребан сертификат о безбедности објекта да би добили информацију нивоа ИНТЕРНО/ЗА СЛУЖБЕНО ПОЛЗВАЊЕ / RESTRICTED.

Члан 9

Посете

(1) Посетиоци ће добијати претходно одобрење од надлежног органа Стране која прима посетиоце само уколико они имају овлашћење за приступ поверљивим информацијама у складу са националним законодавством њихове земље и уколико им је потребан приступ поверљивим информацијама или просторијама у којима поверљиве информације настају, у којима се њима рукује или у којима се чувају.

(2) Процедуре за посете биће договорене између надлежних органа.

(3) Захтеви за посету садржаће следеће информације:

- а) сврха посете;
- б) детаљан радни програм;
- ц) питања која садрже поверљиве информације о којима треба да се разговара, као и ниво безбедносне класификације тих информација;
- д) пуно име и презиме предложеног посетиоца, датум и место рођења, држављанство, број пасоша или личне карте;
- е) назив дужности посетиоца и назив институције или установе коју представља;
- ф) потврда о позитивној безбедносној провери коју посетилац поседује;
- г) пун назив и адреса објекта који треба посетити;
- х) име(на) и назив(и) дужности особа (особе) које треба да приме посету, уколико су ти подаци познати;

и) датуми посете;

ј) остале информације уколико у вези са њима постоји договор.

(4) Према свим информацијама које би се могле уступити посетиоцима или које би посетиоци могли сами да примете, поступаће се као да су дате у складу са одредбама овог споразума.

(5) У случајевима који укључују неки посебан пројекат или посебан уговор, у зависности од одобрења Страна, могло би бити могуће саставити спискове посетилаца који ће више пута долазити у посету. Ти спискови важиће за почетни период од дванаест месеци и моћи ће се продужавати за наредни период (не дужи од 12 месеци) на основу претходно добијеног одобрења надлежног органа сваке Стране. Када једном такав списак буде одобрен, око аранжмана/услова конкретних посета директно ће се договарати одговарајуће установе које особе са списка треба да посете.

(6) Свака Страна гарантоваће заштиту личних података посетилаца, у складу са националним законодавством Страна.

Члан 10

Повреда безбедности

(1) У случају повреде безбедности која доводи до стварног или могућег неовлашћеног приступа поверљивим информацијама или откривања поверљивих информација које су потекле или су примљене од друге Стране, надлежни орган Стране у чијој држави је дошло до повреде безбедности обавестиће надлежни орган друге Стране што је пре могуће и обезбедиће спровођење одговарајућих поступака у складу са националним законодавством. Друга страна ће, по потреби, сарађивати у овим поступцима.

(2) У сваком случају, друга Страна биће обавештена о резултатима поменутих поступака, као и о мерама које су предузете да би се спречило поновно појављивање повреда безбедности и добиће коначан извештај о узроцима и околностима услед којих је дошло до повреде безбедности.

Члан 11

Трошкови

Свака страна сносиће трошкове настале у току извршавања својих обавеза у складу са овим споразумом.

Члан 12

Завршне одредбе

(1) Овај споразум закључује се на неодређен временски период.

(2) Споразум ступа на снагу на дан пријема другог од два обавештења којим Стране дипломатским каналима обавештавају једна другу о испуњењу свих домаћих законских процедура потребних за његово ступање на снагу.

(3) Овај споразум може бити измењен на основу узајамне писмене сагласности Страна. Те измене ступају на снагу у складу са ставом 2 овог члана.

(4) Свака страна може отказати овај споразум писменим обавештењем упућеним другој Страни. Отказ ступа на снагу шест месеци од датума пријема тог обавештења. Без обзира на отказивање овог споразума, све поверљиве информације пренете у складу са овим споразумом и даље ће се штитити у складу са одредбама изнетим у њему, све док Страна порекла не разреши Страну пријема те обавезе.

(5) Сви спорови у вези са тумачењем или применом овог споразума биће решавани искључиво консултацијама између Страна без прибегавања спољној јурисдикцији.

Сачињено у Београду дана 14. априла 2009. године у по два оригинална примерка на српском, бугарском и енглеском језику, при чему су сви текстови подједнако аутентични. У случају било каквог неслагања у тумачењу, текст на енглеском језику биће меродаван.

ЗА ВЛАДУ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ

ЗА ВЛАДУ РЕПУБЛИКЕ БУГАРСКЕ

Душан Спасојевић, с.р.
државни секретар
Министарства одбране

Цвета Маркова, с.р.
председник Државне комисије
за безбедност информација

Члан 3.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном гласнику Републике Србије – Међународни уговори ”.